

editorial

Toate-s vechi si nouă toate.

Iată-mă ajunsă la finalul experienței mele de ”jurnalist ” cu VOI.

Scriu cu toată bucuria din lume, ultimul meu editorial. De ce bucurie ? Pentru că de-a lungul anilor, împreună cu ”NOI” am reușit să atingem multe performanțe, iar acest lucru mă face să simt o satisfacție enormă.

Deși vremea de afară nu mă ajută a mă inspira, încerc să-mi adun amalgamul de sentimente care mai de care mai interesante ce mă încearcă în aceste săptămâni și să scriu ...practic, să las imaginația să zburde, să fiu eu însămi, căci doar așa, tot ce scriu va fi verosimil. Chiar dacă este ultimul editorial, aș vrea totuși să-l scriu într-o manieră veselă, fără a da impresia unor regrete pierdute.

Mereu am ales să scriu eu ceva, de la mine pentru voi. Acum, am ales să pun o poezie destul de celebră, care să vă dea de gândit, la care să cugetați și după care, poate, să vă ghidați pașii în viață:

Reinvent your Life

*Invent yourself and then reinvent yourself
don't swim in the same slough
invent yourself and then reinvent yourself
and
stay out of the clutches of mediocrity*

*invent yourself and then reinvent yourself,
change your tone and shape so often
that they can never categorize you*

*reinvigorate yourself and accept what is
but only on the terms that you have
invented
and reinvented*

be self-taught

*and reinvent your life because you must
it is your life and its history and the
present
belong only to you*

*Modelează-te și apoi, remodelează-te
nu te zbate în aceeași mlaștină
modelează-te și apoi reinventează-te și
ferește-te de ale mediocrității gheare*

*modelează-te și apoi, reinventează-te
schimbă-ți al tău ton și forma-ți așa de des
încât ei să nu poată a te ”categoriza”*

*reînvigorează-te și acceptă ceea ce se
întrevede,
însă, doar în termeni ce tu ai zămislit
și remodelat.*

fi cumpătat

*și viața-ți remodelează, căci trebuie
este viața-ți, iar ale sale file de poveste și-
al său prezent...
aparțin doar ție*

Charles Bukowski

NOI vă dorește o vară minunată plină de aventuri !

Mergeți cu un gând măreț în minte și cu multă lumină în suflet !

Rebeca

NOI: din experiența coordonării unei reviste școlare sau După 20 de ani

Originile revistei NOI se pierd în negura timpului. Dar primul număr are o dată precisă, 24 februarie 1999. Dacă înainte au fost: Ideea, tatonări, discuții, amânări, abandonuri, momente de entuziasm și/sau de descurajare (mai ales din cauza mijloacelor tehnice ale vremii), după acest prim număr nu au mai existat sincope sau insurmontabile piedici. Am ajuns în cel de-al 20-lea an de apariție neîntreruptă și revista noastră a căpătat o viață a ei, care parcă se impune mereu înnoitelor colective de redacție și care refuză să se stingă (pentru că elevii nu mai citesc nimic, refuză să scrie – nici nu prea o știu face –, dascălii sunt blazați, lipsiți de orice entuziasm etc.). De 20 de ani NOI apare cu eforturile exclusive ale elevilor (beneficiind mereu de sprijinul conducerii liceului, revista a putut oferi fonduri Consiliului Elevilor): e scrisă de ei, pentru ei – și profesorii coordonatori nu și-au exercitat niciodată posibilul rol de cenzori ai opiniilor tinerilor: formarea lor ne preocupă, dar interdicțiile nu sunt formative. Din 2012 revista NOI apare cu ISSN și este obiectul unui proiect școlar perpetuu: toți factorii posibil implicați fac tot posibilul pentru a ușura apariția următorului număr, indiferent de greutatea de orice tip cu care ne-am putea confrunta.

Prima observație pe care dorim să o facem e legată de tipul de activitate specializată căreia i se subordonează proiectul nostru: cea a jurnalismului școlar. Nici la începuturi – și nici acum! – elevii noștri nu au considerat că ar fi jurnaliști în devenire (deși au scris mereu cu mai puține greșeli decât se pot observa zilnic în presa noastră profesionistă). Profesorii coordonatori nu au avut ca obiectiv să furnizeze mass-mediei *cadre de nădejde ale presei de mâine*. Obiectivele esențiale de atunci erau formarea și dezvoltarea abilităților de comunicare scrisă în marginile limbii literare, dezvoltarea competențelor de înțelegere și de utilizare a informațiilor scrise, precum și crearea sentimentului de apartenență solidară la colectivitatea tinerilor care studiază în comuna noastră. Sintagma **jurnalism școlar** ni s-a părut, în cazul nostru, lipsită de modestie, dar și fără a acoperi o realitate: NOI s-a vrut doar o revistă făcută de tineri care învață, pentru colegii lor care o fac la rândul lor – sau ar trebui s-o facă (evident, adverbul *doar* ascunde un orgoliu modest și validat de timp: nu am fost jurnaliști, ci doar studioși și curioși). Fiind un organism (mental, cognitiv), revista s-a dezvoltat în timp, împreună cu obiectivele sale, cu resursele disponibile, cu problemele nou apărute în viața elevilor. Dacă la începuturi făceam alfabetizare computațională, în timp s-a putut observa tot mai marea dependență a elevilor de tot ce înseamnă smart device – și atunci a trebuit să milităm pentru sport și pentru întoarcerea la natură sau la viața autentică și tradițională a satului.

Problema resurselor necesare a evoluat la rândul ei: la început se lucra la un singur calculator Pentium 1, având o singură imprimantă monocrom cu ace; acum fiecare elev poate lucra pe toată gama de unelte tehnologice existentă. Singura resursă care a suferit mereu o continuă diminuare a fost timpul. Acesta, azi, nu mai are răbdare și toată lumea știe cu câtă generozitate tristă îl prăpădesc elevii și cât de prost îl folosesc adulții. Ședințele de pe vremuri ale colectivului de redacție sunt, de multe ori, înlocuite de SMS-uri, de emailuri, de videochat-uri sau de postări pe Facebook. Nu e bine, dar nu e nici rău, e doar inevitabil. Dar avem tot mai puțin timp, de aceea facem totul în grabă, în ultimul moment – trăim grăbit și grăbiți: oare e inevitabil? Revista noastră oferă elevilor (grăbiți mai ales să se maturizeze, să scape de copilărie) tehnici ale zăbovei folositoare: vezi ce e semnificativ în școala și în comunitatea ta, ce se mai petrece semnificativ în lumea vârstei tale; nu te grăbi, prematur, spre lumile altor vârste, pentru care încă nu ești pregătit; învață, nu la clasă și fără teme, din experiențele semnificative ale colegilor tăi; și bucură-te de toate reușitele lor, fă exerciții de admirație.

O altă resursă este limbajul și, în calitate de coordonatori ai revistei, am putut observa, în timp, un fenomen lingvistic deloc plăcut. Primele colective de redacție se exprimau natural, poate școlărește, dar calofilia stilului jurnalistic le era străină: scriau corect, spontan și original. În timp, elevii au început să folosească tot mai mult prefabricatele și stereotipurile lamentabile ale stilului în cauză, și nu sub influența presei scrise, ci sub aceea a presei vorbite. Aici am intervenit mereu în economia internă a revistei: cum spuneam, nu am cenzurat opinii (argumentate), dar am cerut o anumită eleganță a stilului și eliminarea tuturor clișeelelor ab(uzate) ale mass-mediei, venite la pachet nu doar cu lenea gândirii, ci și cu pleonasme, cu anacoluturi, cu dezacorduri; cu toții știm despre ce este vorba.

Vorbind despre resursa umană, în mod surprinzător pentru noi, coordonatorii (care, la plecarea unei generații de excepție, analizând ce mai avem, credeam în reculul revistei), mereu s-a creat acel nucleu de talent, preocupare, muncă, modestie și competență care a permis continuarea revistei la nivelul asigurat de generațiile inițiale sau, credem noi, chiar mai înalt. Aveam, în tot acest pesimism al nostru, o vină greu de iertat: lipsa de încredere în copiii care, lăsați să acționeze singuri (dar mereu sprijiniți la nevoie) ar putea să facă față unor provocări pentru care, până atunci, nu fuseseră pregătiți. Și aveam un merit nu prea mare de vreme ce ideea se impunea cu evidență: mereu, pe lângă veteranii experimentați am asigurat accesul celor mici, care să crească folosind experiența și priceperile elevilor mari. (Acum, în colectivul de redacție avem și elevi de clasa a XII-a, dar și elevi dintr-a VII-a). În ceea ce privește acest mereu reînnoit, deci mobil și pregătit pentru viitor, colectiv de redacție, principiul nostru a fost ... junimist (ați recunoscut, desigur, o formulare maioreșciană și la începutul poveștii noastre): intră cine vrea, rămâne cine poate. Niciun elev nu a fost refuzat vreodată când și-a manifestat dorința de a face

parte din colectivul revistei – dar nu toți au reușit să-și asume munca, responsabilitatea și lipsa de glorie aferente. Lecția noastră era una de viață: o realizare peste media celor din jurul tău nu înseamnă un statut privilegiat, ci doar mai multe obligații autoasumate. De aceea suntem foarte bucuroși de rezultatele obținute de acești copii, atât în competiții individuale (calificări la fazele județene ale olimpiadelor de limba și literatura română sau de limbi străine, dar și premii sau calificări la fazele naționale ale acestor olimpiade), cât și în competiții ale revistelor școlare (premier județene sau regionale și chiar naționale / internaționale).

Din direcția revistei NOI au plecat idei care au creat entuziasme colective, antrenând clase întregi: un proiect de istorie orală, în care elevii noștri au provocat la povești bătrâni cu experiențe de viață memorabile; sau proiecte de teatru filmat, realizat în întregime de copii; sau fotoreportajele care au consemnat experiențe de viață unice, derulate pe teritoriul comunei noastre. Și de la NOI nu a plecat – încă – dar deja ideea s-a născut, și sperăm că va avea viață, proiectul de a implica, cu o rubrică permanentă, foștii elevi ai școlii, studenți sau profesioniști, în revista școlii, cu articole care le vor oferi aceeași libertate pe care o aveau pe vremea când scriau sau citeau NOI, pretinzându-le un singur lucru: ceea ce scriu să fie spre folosul și încântarea celor care citesc acum.

Dacă ne referim la structurarea revistei, principiul (și acesta faimos: a se vedea zidurile Sorbonei, 1968: *este interzis să interzici*) e cel dictat de pasiunile elevilor și de realitățile pe care scrisul lor le reflectă. Și totuși, în timp, fără să ajungem la o configurație imuabilă, s-au impus în formatul revistei NOI câteva rubrici (relativ) fixe: editorialul, topurile (muzică, film), dedicațiile, interviul numărului, pagina sau paginile dedicate modei și vestimentației de bun-gust, limbilor străine, IT-ului (calculatoare, laptopuri, componente, telefoane inteligente, tablete), știrile despre performanțe obținute la concursuri pe discipline sau sportive. Totul însă se supune presiunii realului, așa cum este și normal când vorbim despre acest stil atât de supus perisabilității informației pe care o vehiculează. Ceea ce am urmărit noi, în calitate de coordonatori, a fost să evităm capcana facilului și a senzaționalului de o zi, în favoarea unor articole care, în timp, să aibă măcar farmecul nostalgic al vremilor de mult apuse – dar și calitatea supratemporală de a fi cât mai bine scrise...

prof. Radu Straton

SEN 2019 OR

Se spune că ceea ce ni se pare a fi sfârșitul este, de fapt, începutul unei noi aventuri. Noi, clasa a XII-a, am scris în 4 ani scenariul propriului film și am fost actorii principali ai acestuia. Film care n-a fost chiar genul "HIGH SCHOOL MUSICAL" – doar lapte și miere, doar petreceri și prietenii, nu dansam pe holurile școlii în pauze și nici nu ne trăgeam de șireturi cu profesorii. Practic, a fost un film cât se poate de realist; a fost viața noastră de liceeni. Am fost buni, dar am fost și răi. Am fost un exemplu pozitiv uneori, iar alteori am fost demni de toată rușinea ☺. Am abordat un comportament infantil în anumite situații, dar am știut și când să fim maturi. Am fost implicați în numeroase activități școlare și extrașcolare, dar am fost și nepăsători. Am fost O-A-M-E-N-I ! Cu defecte, cu calități, atât de diferiți și totuși atât de asemănători.

La toate aceste suișuri și coborâșuri, de-a lungul "filmului", au fost martori profesorii noștri! Ne-ați privit ieșindu-ne din minți și scoțându-vă din ale dumneavoastră, ne-ați privit uimiți când reușeam performanțe în ceea ce privea materia dumneavoastră, ne-ați ascultat, muștrat bucurat, ajutat și respectat, după cum a fost cazul! Pentru toate acestea, dragii noștri, vă suntem recunoscători și mulțumitori, tuturor ! Sperăm să nu fi fost "a pain in the ass" și să nu vă fi lăsat impresia unui "ansamblu" care să fie cap de listă, pe lista "Așa nu!". Putem spune că am fost binecuvântați să "lucram" împreună, temporar, la această capodoperă numită "viață" !

Când vine vorba despre cea care a fost mereu în spatele nostru, fizic și spiritual (dna. prof. Ileana Cristorean), avem doar cuvinte de mulțumire și de laudă. N-am să le înșir aici, ar fi o pierdere de timp ! Acțiunile transmit mai mult decât cuvintele ar putea vreodată. Îi mulțumim din suflet, o iubim din suflet și ...gata, destule lacrimi. Să zâmbim, e începutul unei noi aventuri. Aventură care nu va semăna deloc cu cea pe care tocmai o lăsăm în urmă.

Avem gânduri și pentru cei care vor mai petrece timp în această școală: fiți buni, respectuoși și ÎNVĂȚAȚI (să luați BAC-ul !!!!! ☺)

NE VEDEM LA FACULTATE !!!!! ☺

Rebeca

SPECIAL THANKS

Felicitări absolvenților clasei a XII-a, mult succes, baftă la BAC, o viață frumoasă și împlinită !!!

“I hope your dreams take you to the corners of your smiles, to the highest of your hopes, to the windows of your opportunities, and to the most special places your heart has ever known.”

Mulțumiri speciale elevelor Ungur Rebeca, Martin Emanuela și Toderaș Delia pentru dăruirea și pasiunea cu care s-au implicat în realizarea revistei noastre.

Have a wonderful life and “Do not go where the path may lead , go instead where is not path and leave a trail.” NOI

Gânduri de final

Emoții, foarte multe emoții, lacrimi, dar și îmbrățișări și flori vor acoperi ultima pagină din albumul clasei a XII-a. Un album care a început în 15 septembrie 2015, cu un telefon de la direcțiune, prin care eram rugată să accept dirigenția clasei a IX-a. Aș minți să spun că am ezitat, din contră, m-a bucurat această propunere, în condițiile în care nucleul noii clase de a IX-a îmi era deja cunoscut și îndrăgit (colaborasem cu ei pentru festivitățile clasei a VIII-a). Și, în plus, era prima mea clasă la dirigenție!

Ce a urmat? La momentul la care aștern aceste rânduri, amintirile sunt bine ferecate în minte. Doar câteva poze de la Balul Bobocilor, pe care clasa mea l-a organizat, pita picurată și cartofii prăjiți la disc din Săptămâna Altfel, cadoul primit de Santa Secret sau doar fete *abonate* la premiile de final de an școlar îmi reîmprospătează memoria asupra unor momente pline de bucurie trăite ca dirigintă a acestei clase. Și, dacă stau bine să mă gândesc, de ce ar trebui să îmi amintesc de clipele mai puțin plăcute? Știu doar că au fost multe, unii ar spune, prea multe! Asta pentru că a fost o clasă "grea", fiecare dintre elevi având un caracter și o personalitate la fel de puternice. Unii nu au vrut să iasă deloc "în față"; alții, în schimb, nu au vrut să cedeze rolul de lider! Invidii, prietenii, interese ar zice unii că ar defini promoția 2015 –

2019. Pentru mine, însă, ei au fost "puii mei" și ca orice diriginte "cloșcă", ai mei au fost cei mai buni, cei mai hainoși, inteligenți, cei mai..... cei mai. Așa vreau eu să-i am în memorie.

Mai știu că au fost 30 la început, dar acum am rămas cu 18..... unii au renunțat, alții s-au reorientat. Toți într-un fel sau altul vor fi ai mei. Pentru că, în acești patru ani, am încercat să-i fac să devină, din copiii timizi de clasa a IX-a, tinerii care, începând de acum, privesc cu maturitate viața și independența pe care și le-au dorit!

De aceea, le doresc absolvenților o viață de poveste, dar o poveste frumoasă, în care visele realizate, înțelepciunea, sănătatea și norocul să primeze, astfel încât obstacolele pe care le vor întâlni să nu fie de netrecut!

SUCCESE, DRAGII MEI!

Ileana Cristorean

Clasa a VIII-a

Acum patru ani, când am pășit pragul acestei școli, în fața noastră se deschidea un drum frumos, pe care l-am parcurs cu încredere, cu îndrăzneală uneori, cu timiditate alteori, dar am avut șansa să ne facem mulți prieteni.

În toți anii aceștia minunați din gimnaziu, am învățat o mulțime de lucruri noi. Ne amintim cu drag orele de istorie în care ascultam cu nerăbdare poveștile uimitoare spuse de domnul profesor, dar și orele de geografie în care toată atenția noastră era îndreptată spre vestimentația doamnei profesoare care ne explica de fiecare dată tot ce era nevoie să știm. Ne aducem cu drag aminte și de orele de literatură, în care doamna dirigintă ne citea câte o lectură. Însă orele de gramatică era momentul ideal de a vorbi cu colegul. Deși era cam complicată gramatica asta, cu ajutorul doamnei profesoare reușeam să învățăm foarte ușor. La orele de matematică toți eram distrași și neatenți, dar domnul profesor depunea mari eforturi să ne aducă cu picioarele pe pământ. Au existat și ore în care era liniște totală, ca de exemplu orele de fizică și chimie.

Am depănat o mulțime de amintiri, bune sau rele, chiar dacă nu am fost uniți. Astfel, colegii noștri ne-au spus câteva din amintirile minunate petrecute împreună:

locul 7.”

➤ Groze Maria: ”Îmi aduc aminte cu drag de excursia la Izbândiș. Fetele pregăteau mâncarea, iar băieții făceau focul. Acolo am învățat să fim uniți. La sfârșit, ca orice copil, a trebuit să facem o boacăna! Am apucat cu toții câte un flacon și am început să ne udăm. Alții chiar au intrat în vale cu totul.”

➤ Negruț Antonio: ”Cele mai minunate experiențe ale mele au fost participările la diferite concursuri sportive. Preferata mea a fost când am ajuns în faza finală la Galați cu echipa de rugby. Din păcate, am luat doar

➤ Lazou Dalia: ”Țin minte că acum câteva săptămâni, având oră liberă, am început să ne stropim cu apă ca să ne răcorim puțin. Bătaia noastră a fost întreruptă de domnul profesor de sport care a fost indulgent și nu ne-a spus doamnei diriginte.”

➤ Brândaș Alexandru: ”Deși nu am fost cel mai cumsecade băiat, în toți acești ani am învățat să fiu pozitiv indiferent de situație. Fiecare moment petrecut cu colegii mei mi-a adus zâmbetul pe buze. Au fost momente în care chiuleam nepăsător de la ore sau râdeam fără motiv în ultimele bănci. Toate acestea sunt trecute. Am crescut și m-am schimbat într-o variantă mai bună.”

➤ Dobai Antonia: ”Una din amintirile mele preferate cu colegii este excursia în Ciunța. Acolo, ca întotdeauna fetele pregăteau mâncarea, iar băieții focul. Am învățat să împărțim mâncarea și să fim uniți.”

➤ Musca Mihail: ”Încă și azi îmi aduc aminte de excursiile la Oradea. Acolo am fost la cumpărături, am mâncat și, în special, în fiecare an, mergeam la un film. Colegii alegeau tot timpul filme 3D. Au fost superbe! Abia aștept anul viitor.”

Acum, am vrea să le spunem anumite cuvinte celor trei doamne minunate care ne-au învățat tot ce știm azi :

❖ Doamna educatoare Pali Maria: ”Dumneavoastră sunteți cea care ne-a învățat primele cuvinte, ne-a deschis mintea spre o lume colorată și plină de frumusețe. Vă mulțumim pentru răbdarea și iertarea acordate, cu siguranță nu vă vom uita.”

- ❖ Doamna învățătoare Livia Lazău: ”Sunteți o ființă minunată care ne-a condus cu pași mărunți spre adevărata viață. Încă de la început v-ați atașat de noi, ne-ați învățat lucruri minunate și ne-ați înveselit în fiecare zi. Acum aveți alți copii, dar suntem siguri că încă vă aduceți aminte cu drag de noi. Vă mulțumim pentru cei patru ani minunați petrecuți împreună.”
- ❖ Doamna dirigintă Copil Alina: ”Deși de multe ori v-am supărat sau v-am dezamăgit cu comportamentul și notele mici, noi vă vom iubi mereu. Pentru noi veți rămâne doamna noastră frumoasă, sinceră și iubitoare, care de fiecare dată ne-a apărat, ne-a protejat de orice pedeapsă și ne-a dus în multe excursii. Poate că nu am fost cea mai ordonată și cuminte clasă, dar mereu a existat cineva care ne-a iertat și a încercat să ne facă mai cuminiți. Acum, la terminarea unei etape, vrem să ne cerem iertare, să vă mulțumim și vă promitem că vom învăța mult mai mult decât oricând.”

În final, am dori să le adresăm câteva cuvinte frumoase tuturor cadrelor didactice: ”Vă mulțumim pentru toată răbdarea acordată și ne cerem scuze dacă uneori v-am greșit sau nu am învățat suficient.”

Cu respect și recunoștință, putem spune că suntem gata pentru noul drum ce ne așteaptă și că vă mulțumim pentru tot efortul depus pentru noi. Cu tot dragul, clasa a VIII-a!!

Săptămâna altfel

Săptămâna altfel reprezintă o săptămână în care elevii pot învăța ... altfel, relaxat și mergând în excursii, făcând drumeții și activități distractive la școală.

Anul acesta elevii școlii noastre au petrecut săptămâna altfel și totodată venirea primăverii mergând în excursii alături de diriginții lor și participând la o gamă variată de activități.

În prima zi elevii clasei a X-a au participat la o oră de educație financiară predată de 2 reprezentanți ai Raiffaisen Bank. În această oră cei 2 reprezentanți ai băncii le-au prezentat elevilor ce sunt cardurile de debit și cele de credit, iar apoi care sunt diferențele dintre ele. La sfârșitul lecției au avut loc niște activități în cadrul cărora cei mai curajoși elevi au avut șansa de a câștiga premii.

Clasa a X-a a mai participat și la o drumeție în Bălnaca, unde s-au relaxat împreună cu doamna dirigință la un grătar mult meritat. Apoi au vizionat filme de acțiune și comedii împreună cu clasa a IX-a.

În această săptămână a mai avut loc concursuri de cultură

generală la care au participat elevii claselor a VII-a și a IX-a. De asemenea, și o mulțime de excursii, cum ar fi excursia clasei a VII la Peștera Urșilor, sau excursia clasei a VI-a la Oradea, unde au vizionat filme la un cinematograful și au explorat orașul.

Concursuri și competiții școlare

Olimpiada Universul cunoașterii prin lectură

■ La faza județeană, elevii (pregătiți de prof. Radu Straton) **Adrian Budura** a obținut **Mențiune** și **Ariana Suciuc Locul al II-lea** (cu 96 de puncte, la 2 puncte de calificarea la *națională!*).

■ Tot la faza județeană, dar a Concursului de educație rutieră – Educație pentru viață, echipajul școlii noastre, format din elevii: David Haragoș (IV), Lazău Briana (V), Nicodim Iancu (VI) și Nonuț Lazău (VII) a obținut Locul I și s-a calificat la Faza Națională. Felicitări, lor și profesorilor care i-au pregătit (Severus Lazău și Emil Bodea)!

■ La Olimpiada de Tehnologia Informației și a Comunicațiilor, elevul Dan Groza din clasa a X-a, pregătit de prof. Bica Andreea, a obținut o Mențiune.

Sport

■ În cadrul OLIMPIADEI NAȚIONALE A SPORTULUI ȘCOLAR, OLIMPIADA GIMNAZIILOR, elevii școlii noastre au obținut rezultate bune și foarte bune la mai multe discipline sportive, cum ar fi:

❖ La **tenis de masă** – echipa formată din elevii: LAZĂU NARCIS (clasa a VII-a) și DOBAI ANTONIA (clasa a VIII-a) au obținut locul I la faza pe sector (Aleșd), respectiv locul II la faza pe județ (Salonta);

- elevul FILIP RAUL (clasa a XII-a) a obținut locul I la faza pe sector, respectiv locul III la faza pe județ;

❖ La **rugby-tag** – clasele V – VIII – locul II la faza pe județ;

- clasele I – IV – locul II la faza pe județ;

❖ La **fotbal fete** – clasele V – VIII – locul I la faza pe județ, respectiv mențiune la faza zonală, fetele câștigând o frumoasă vacanță la Satu Mare;

❖ La **fotbal băieți** – clasele IX – XII – locul II la faza pe sector;

❖ La **cros**

CROSUL MĂRȚIȘORULUI a devenit o tradiție pentru noi, copiii alergă și se simt bine la fiecare început de primăvară. Pe data de 1 martie s-a organizat această competiție, copiii obținând următoarele rezultate:

- clasele III – IV – locul I – Bere Bila Darius;

- locul II – Bora Briana;

- clasele V – VIII – locul I – Rus Carla;

- locul II – Coboc Denisa;

- locul II – Groze Maria;

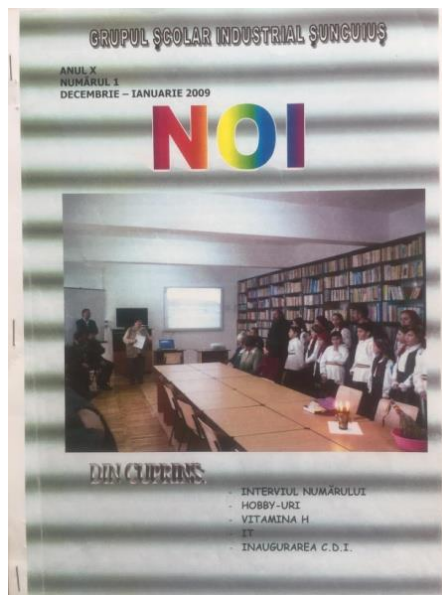
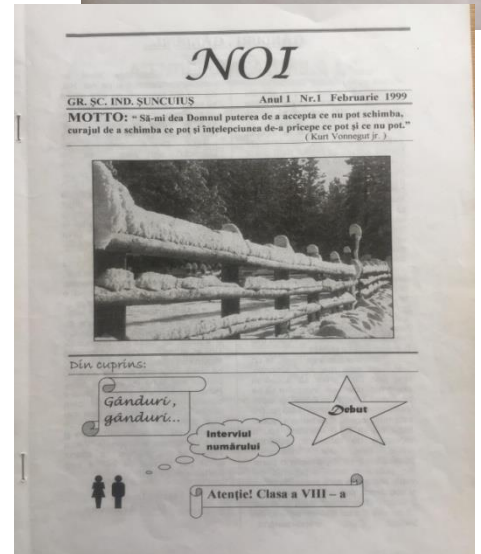
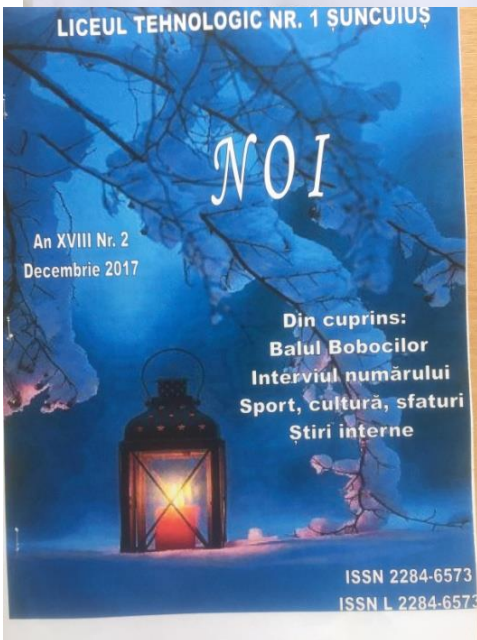
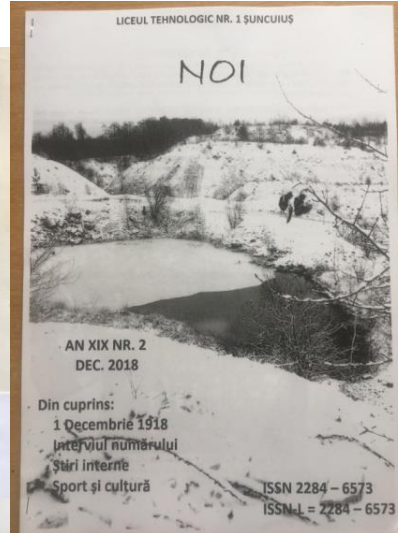
- clasele IX – XII – locul III – Suciu Patricia;

■ Felicitări profesorilor îndrumători, DOBAI ȘTEFAN și ȘVAB DAN pentru răbdarea și sprijinul acordat. NOI vă urează succes la competițiile următoare.

STIRI INTERNE

❖ În acest an, revista școlii noastre a participat la concursul regional: „Jurnaliști în devenire”, unde a câștigat Premiul al II-lea. Ne mândrim cu faptul că revista „NOI” a primit acest premiu, deoarece, de **20 DE ANI!!!**, fără oprire, elevii Liceului Tehnologic nr. 1 Șuncuiș (Cristi Bodea, Claudiu Mocan, Bianca Teușdea, Vlad Coroiu, Marcel Popa, Manuela Meșter, Ilinca Straton, Paul Lelea și Rebeca Ungur), alături de colegii lor, au contribuit la realizarea acesteia.

- ❖ Concursul Național de Artă Fotografică ”Trasee în alb-negru și color”. Eleva Terebesy Alexandra a fost premiată cu Locul al II-lea și Mențiune.

- ❖ Concursul Județean de Teatru în limba engleză „All the world’s a stage” a avut loc la Colegiul Tehnic Vadu Crișului. Trupa noastră de teatru, pregătită de doamna profesoară Livia Straton, a prezentat o scenetă – fragment din cartea „Charlie și fabrica de ciocolată”. Prestația a fost una demnă de laude, dovada fiind premiile obținute: Premiul al III-lea – Trupa **Firefly** (elevii clasei a VII-a) și Premiul pentru cel mai bin actor (Nonuț Lazău).

❖ **Concursul de Circulație rutieră**
Memorialul “Matei Virgil” – ediția a V-a

Au participat elevi din județele: Alba, Arad, Cluj, Caraș-Severin, Dâmbovița, Maramureș, Mureș, Sibiu, Vaslui și Bihor. Acest concurs a avut loc în perioada 10 – 12 mai, scopul său fiind formarea unui comportament rutier responsabil pe baza cunoașterii și respectării regulilor de circulație, pentru a preveni producerea accidentelor de circulație cu victime din rândul elevilor. Echipa liceului a fost constituită din elevii: Haragoș David, Lazău Nonuț (Individual gimnaziu – Locul I, Parc școală gimnaziu – Locul III, Poligon gimnaziu – Locul I și Teorie gimnaziu – Locul II) și Negruț Antonio – prof. Lazău Dumitru Severus.

Martin Laura
 Terebesy Alexandra
 Suciuc Georgiana

Topuri

CARTE:

1. *Magia fetelor Belles* – Dhonielle Clayton
2. *Un vultur în zăpadă* – Michael Morpugo
3. *Unul dintre noi minte* – Karen McManus
4. *Trilogia: Aventurile Acvilei și Jaguarului* – Isabel Allende
5. *Graffiti Moon* - Cath Crowley

FILM:

1. *Avengers: Endgame* (2019)
2. *Captain Marvel* (2019)
3. *Glass* (2019)
4. *Spider-Man: Far From Home* (2019)
5. *Godzilla 2* (2019)

MUZICĂ:

1. Daddy Yankee&Snow – Con Calma
2. Mark Ronson – Nothing Breaks Like a Heart
3. Andra – Supereroi
4. Nane – Nike Um
5. Nicole Cherry – Dansează Amândoi

COLECTIVUL DE REDACTIE

Profesori coordonatori	Livia Straton, Radu Straton
Tehnoredactor	David Budura, Alex Haragoș
Clasa a XII-a	Emanuela Martin, Delia Toderaș, Rebeca Ungur
Clasa a XI-a	Laura Martin, Alexandra Terebesy, Georgiana Suci
Clasa a X-a	Flavia Bradea, Dan Groza, Iuliana Petruș
Clasa a IX-a	Alex Haragoș
Clasa a VIII-a	Antonia Dobai, Alexia Lazou, Mihail Musca
Clasa a VII-a	Diana Lazău, David Budura

Vacanta placuta!

